

(Nathalie Lind.)

kan give folketinget og offentligheden en oplysning om begrundelsen for, at sagsbehandlingen har været, som den er.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Fru Nathalie Lind har ret i, at der ikke er meget for mig at svare på i dag. Jeg kan i virkeligheden kun konstatere, at vi i ministeriet har modtaget henvendelsen fra initiativgruppen under rødstrømpebevægelsen, at vi i overensstemmelse med helt sædvanlig praksis i klagesager har udbedt os en udtalelse fra rigshospitalet og overlæge Vanggaard, og at vi, når disse udtalelser foreligger, vil lade henvendelsen blive besvaret. Det er den eneste begrundelse.

Nathalie Lind (V):

Jeg må have lov at sige, at jeg er meget skuffet, meget bedrøvet over, at undervisningsministeren ikke står op her i dag og siger: der er sket en fejl. For det er jo antagelig det, der er.

Ministeren siger for det første: i overensstemmelse med helt sædvanlig praksis. Det er nu ikke rigtigt, så er undervisningsministeren forkert vejledt. Der er flere bestemmelser i lovgivningen om, at man ikke skal foretage videregående undersøgelser i en sag, hvis det umiddelbart af klagen fremgår, at den er grundløs. Det har vi både i ombudsmandsloven og i retsplejeloven m. v.

Men så vil jeg gerne have lov at føje til, at ministeren sender denne sag til rigshospitalet. Ministeren nævner ikke her med et ord, at en anden offentlig myndighed, nemlig sundhedsstyrelsen, der modtager en tilsvarende klage, afsendt til sundhedsstyrelsen den 6. oktober, allerede den 8. oktober — og det må efter aviserne være sådan, at da har man slet ikke kunnet nå at spørge rigshospitalet og overlæge Vanggaard — svarer, at den vedrører alene meningstilkendegivelser fra overlæge Vanggaards side.

Derfor spørger jeg ministeren: er det grundlovens § 77, ministeren vil tilsidesætte? Har en tjenestemand ikke som andre borgere i dette land ret til på tryk, i skrift eller tale at offentliggøre sine tanker? Skal det få til følge, at et ministerium tager henvendelser alvorligt og behandler det som en sag, der vedrører hans tjenesteforhold?

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Det er klart, at jeg også har forespurgt i undervisningsministeriet, om man kunne sige, at dette var sædvanlig praksis, og om det ville have været sædvanlig praksis at tage stilling til sagen og dermed lade være med at spørge rigshospitalet. Jeg har ikke haft mulighed for at få kendskab til, hvilke overvejelser man har gjort sig i sundhedsstyrelsen, men den besked, jeg har modtaget, er, at det ville være en højst usædvanlig praksis for undervisningsministeriet, hvor man mener, at hvis man skulle lade være med at tage stilling til sagen og blot følge det, man almindeligvis ville gøre, da ville man bede om en udtalelse, og det har man gjort.

Derved er der ikke taget stilling til sagen, der er heller ikke taget stilling til det, fru Nathalie Lind nævner i forbindelse med en tilsidesættelse af grundloven, og hvad man må udtale sig om, ligesom jeg selvfølgelig heller ikke med denne henvendelse har taget stilling til, i hvilken form vi vil modtage denne udtalelse fra rigshospitalet og overlæge Vanggaard. Vi har ment, at vi stod os ved i denne sag at følge, hvad man i undervisningsministeriet betragter som en helt almindelig praksis.

Nathalie Lind (V):

Jeg kan ikke sige, at det sidste svar gør mig gladere end det første. Jeg beklager over for undervisningsministeren, at hun ikke af sine embedsmænd får eller i øvrigt selv skaffer sig den tilstrækkelige orientering. Det er dog en regering bestående af forskellige fagministerier, og det var vel ikke helt utænkeligt, at man indtog en fælles holdning til principielle spørgsmål. Her har vi altså et område, der hører under indenrigsministeren, og sundhedsstyrelsen svarer naturligvis uden at høre, at der alene er tale om meningstilkendegivelser. Sagen har jo i høj grad været omtalt i dagspressen, og jeg står her med Berlingske Tidende fra den 12. oktober, hvor hele brevet fra sundhedsstyrelsen er offentliggjort. Derfor mener jeg, at det er meget beklageligt, at man her blot henviser til, hvad der er sædvanlig praksis.

Jeg skal lade det juridiske ligge, det kan man ved en anden lejlighed diskutere. At man har ret til at afvise en grundløs klage